

A KÖLTÉSZET HÍVÁSA

aznap este mikor Zsanett válaszolt hogy
két hónapja gyereket vár felkacagtam
szobabicikliztem negyvenhárom percig
hegymenetben bögtem bámultam a függőnyt
nem számoltam meddig aztán elfoglaltam
magam ellenőriztem hogy nincsenek-e
ágyi poloskáim nem találtam semmit
vizketett a mellkasomon a bőr nem volt
megnyugtató válasz újradiagnosztizáltam
magam megint bögtem meztelenül
kuksoltam a vécén nem is kellett de egy
dallam feltört váratlanul eldúdoltam

*attól féltem beteg lehetsz
halálosan beteg lehetsz
azért mondtad hogy nem iszol
biztos olyan bogyókat szedsz*

*de most boldog az én szívem
örülök hogy nem vagy beteg
de megszakad az én szívem
hogy nem tőlem lesz a gyerek*

kijött a rím felnyúltam és lecsaptam a
villanyt mire sötét lett természetesen
elhagyott a józan ítélőképesség
hiszen sokk ért minek küldtem neki régi
szokás szerint fotót arról amit főztem
nem is lett jó elsóztam és megértettem
végem van mert elkezdődött valami új
bólogattam megittam egy liter vizet
talán nem volt annyi csak az idő állt meg
öszönösen belekalkuláltam vártam

rá hogy jöjjenek a szavak ahogy szoktak
mindig mikor kilép medréből a folyó

*örülök az örömödnek
csodálatos anya leszel
nem tudtam hogy szerelmed van
elvett már vagy most vesz csak el*

*isten bizony felkacagtam
elképzeltam hogy mondom el
tudtam nincs már kinek mondjam
tudtam jól hogy mondani kell*